

DE OPWEKKING VAN CHRISTUS.

Bij de N.V. J. H. Kok te Kampen verscheen een geschrift (64 blz.) van prof. dr S. Greijdanus over „De opwekking van Christus”. Daarvan worden achter-eenvolgens behandeld: haar betekenis; het getuigenis van Paulus aangaande deze opstanding; de mededeelingen, die de evangeliën ervan geven, en de bestrijding daarvan.

Het nieuwe geschrift van prof. Greijdanus is voor ieder gemakkelijk te lezen; enkele grieke uitdrukkingen worden vertaald, en het geheel is volkomen duidelijk en doorzichtig. Alle mannen- en vrouwen-jeugdverenigingen zullen o.i. wel doen, indien ze zich een exemplaar aanschaffen. De schrijver geeft antwoord op onderscheiden vragen, die telkens weer terugkeeren, b.v. over de volgorde der verschijningen. En met verscheiden theorieën van „andersdenkenden” wordt kort, maar krachtig, afgerekend.

Ook hier geeft onze nestor in korte trekken een overzicht van conclusies, die in haar eenvoudige formulering ieder, die over het onderwerp nadenkt, aanstonds toespreken, maar den man van studie duidelijk maken, dat ze resultaat zijn van jarenlang arbeid op het terrein, dat hij dagelijks betreedt: de studie van het Nieuwe Testament.

Wij zijn ook voor dit werkstuk den auteur dankbaar. K. S.

THEOLOGISCHE HOOGESCHOOL.

Eenige weken geleden heeft de Hoogeschool weer een prachtig geschenk ontvangen: namens de kerk van Enschedé werd voor de groote professorenkamer een mooi tapijt aangeboden, in effen groen. Het is van bijzonder degelijke stof en voor de groote kamer ook van juiste afmetingen. Naar uit goede bron vernomen wordt, hoopt de kerk van Groningen binnen niet al te langen tijd de complete meubilering der groote professorenkamer aan te bieden. Tot nu toe is die kamer voorzien van het meubilair der „Kamper kamer”, d.w.z. van de kleinere professorenkamer. Dat zal zijn plaats innemen zoodra Groningen gereed is. Rotterdam—Delfshaven bood voor die kamer reeds een geschilderd portret van één der hoogleraren aan. Andere portretten zijn in bestelling.

U ziet: we worden niet vergeten. K. S.

BATAVIA.

We ontvingen volgend verblijvend bericht:

Volgens afspraak bevestig ik U hiermee ons telefoongesprek van hedenavond:

„De voor kort naar Batavia vertrokken broeder L. A. F. Godschalk berichtte dezen morgen in een telefoongesprek met zijn vrouw, dat aldaar (Batavia) Zondag 13 April j.l. de Kerk (onderh. Art. 31 K.O.) was geïnstitueerd. In dien dienst werden 3 ouderlingen en 1 diaken gekozen. Br. Godschalk werd de diaken.”

„Een bespreking werd gehouden met iemand, die dien Zondag in de Synodale Kerk als ouderling zou worden bevestigd. Zijn bevestiging in de Kerk Synodaal is door deze bespreking voorkomen.”

Nadere berichten zullen we moeten afwachten. Wij constateeren, dat de mededeelingen sober zijn en dat voorzichtigheid geboden is. Maar toch is wat we hier vernemen, gewichtig genoeg om door te geven.

K. S.

„OPDAT ZIJ ALLEN EEN ZIJN”.

Het min vriendelijk bericht over de voorlichtingsvergadering op Urk in het plaatselijk blaadje, had mij teleurgesteld. Meer bevredigend was wat „De Reformatie” van 12 April er over meedeelde. Nu weten we iets meer. Drs Bremmer heeft voor de Urkers, onder aanwezigheid hunner beide predikanten, het zondige van de handelingen der synode van de „Geref. Kerken” met de stukken aangetoond. De eene Urker predikant zeide, het voor 99 pCt met Drs Bremmer eens te zijn en achtte het bijkaar niet noodig, tegen het gesproken op te komen. De tweede betuigde, nog niet voor 1 pCt met den spreker te kunnen instemmen, maar trad nochtans evenmin met hem in debat. Alleen legden beiden den nadruk op een woord uit het Hoogepriesterlijke gebed van den Heiland: „opdat zij allen één zijn”. (Joh. 17:11 en 21.)

Bij wien van de twee opposenten, want dat waren ze toch, was de misvatting het grootst?

Laat hen over het door hen aangehaalde Schriftwoord maar eens preeken.

Dan zullen ze er wel op moeten wijzen, dat daarmee niet maar een zichtbare en uitwendige eenheid bedoeld wordt (hoe zou dat ook kunnen?), maar allereerst een geestelijke en principiële. Vers 11 spreekt van een eenheid „gelijk als Wij”, en vers 21 legt den grondslag er van bloot met: „in Ons”.

Die eenheid bestaat op Urk al lang niet meer.

De eene leeraar keurt de binding aan buiten-Schriftuurlijke formules lang niet goed en is het met de banning van getrouwe dienstknechten des Heeren niet eens, terwijl de andere leeraar die beide verdedigt, zij het ook met een reserve van nog niet één pCt.

Naar wien van de leeraars moet de gemeente luisteren?

Wordt hier, in steed van de eenheid te bewaren, geen verwarring gesticht?

En de waarheid, die naar een ander woord van den Heiland ons moet vrijmaken, komt in verdrukking. Ook al een goede stof voor een preek.

* Op Maandag 14 Juli 1836 gingen twee ambtsdragers van de pas geïnstitueerde Afgescheiden gemeente op Urk naar den plaatselijken predikant Ter Plegt, om hem mede te deelen, dat 31 mannen en vrouwen zich uit het verband der Hervormde Kerk hadden losgemaakt; de pogingen van Ds de Cock, om de geheele Kerk op Urk tot reformatie of vrijmaking te brengen, waren vruchteloos gebleven. Hij volgde dezelfde methode, die Paulus, o.a. blijkens Hand. 19:8 en 9, gewoon was, toe te passen.

Was het ook toen niet jammer, dat hier, immers op het terrein des verbonds, de eenheid niet kon worden vastgehouden?

Ongetwijfeld! Voor de achterblijvende ongehoorzamen het meest.

En zou het niet andermaal jammer zijn, als de Gereformeerde Kerk op Urk, vooral na den in 1894 geforceerden uitgang, die in zekeren zin een tweede afscheiding was, maar nu als protest tegen het zamen-gaan van de oude Afgescheidenen met de Doleerenden, weer „gescheurd” werd?

Weer zeg ik, en nu met de Urker predikanten: ongetwijfeld!

Maar daarom zal het ook dan eerst in orde zijn, als de beide leeraars, nu in waarachtige eenheid, na de vele mislukte pogingen, om door middel van de classis een verandering in de kerkelijke vaarrichting te verkrijgen, de geheele gemeente mogen brengen tot vrijmaking van publieke en gehandhaafde zonden van het kerkverband.

Zoolang de toestand blijft als hij is, zoolang staat de geheele gemeente, de kerkeraad met de schijn-eenheid voorop, aan die zonden mede schuldig.

Schuldig aan de on-Schriftuurlijke binding.

Schuldig aan de uitbanningen.

Schuldig ook aan de daardoor veroorzaakte scheuring.

De vrijgemaakten, waar ook, hebben die scheuring niet gebracht en nooit begeerd.

Laat de arbeid der voorlichting voor de oude Afgescheiden gemeente van Urk niet vruchteloos blijven. „Tot de Wet en tot de Getuigenis...”

Soest.

C. DE VRIES.

CANDIDAATS-EXAMEN.

Geslaagd voor het Candidaats-examen de heer J. van Popta, Molenstraat 21 te Santpoort.

PROVINCIALE DIACONALE CONFERENTIE VOOR GELDERLAND-OVERIJSSSEL.

Op D.V. Zaterdag 10 Mei wordt in Zwolle, in Hotel „Van Gijtenbeek”, Stationsplein, een diaconale conferentie gehouden voor de Kerken uit Gelderland en Overijssel.

De D. Vreugdenhil, predikant bij de Geref. Kerk te Zwolle, hoopt een referaat te houden, terwijl een slotrede zal worden uitgesproken door Prof. C. Veenhof, Hoogleraar aan de Theologische Hoogeschool der Geref. Kerken te Kampen. Prof. Veenhof heeft tevens toegezegd de conferentie als adviseur te willen dienen. Verder komen huishoudelijke zaken als bestuurs-verkiezing, enz. aan de orde.

Aan de kerkeraden der Geref. Kerken in beide provincies zal een uitnodiging worden gezonden. In de eerste plaats worden alle diakenen verwacht en verder alle predikanten en ouderlingen, terwijl ook andere belangstellenden van harte welkom zijn.

De conferentie begint om 11 uur.

Namens de Diaconie der Geref. Kerk te Zwolle, JAC. BOSCH Jzn, Secretaris.

OPVOEDING EN ONDERWIJS.

DE DOORBRAAK EN DE NIEUWE VEREENIGING OP HET TERREIN VAN HET CHRISTELIJK ONDERWIJS.

III.

„Trouw” heeft in haar artikelen „School en Doorbraak” van 22 Jan, en „School of Leeraar” van 14 Febr., stelling genomen tegen de aanwezigheid van socialistische leerkrachten op de Chr. Middelbare Scholen.

„De opvattingen dezer leerkrachten, die behooren tot de aanhangers van de „doorbraakpolitiek” zijn in strijd met het karakter der Chr. School”, zegt dit blad. „Socialistische leerkrachten” zegt het verder, „werken als „vijfde colonne”, als schijnbare medewerkers aan de zaak van het Chr. onderwijs, die zaak in werkelijkheid tegenwerkende, hetwelk unfair is, of men dat nu zoo bedoelt of niet.”

Zoo is het. Ik ben „Trouw” dankbaar voor deze artikelen. Ik heb ze, en naar ik vermoed velen met mij met volle instemming gelezen. Ze doen den naam van

dit dagblad alle eer aan. Ik hoop, dat het protest van „Trouw” zijn uitwerking niet zal missen en dat de lezers de consequenties zullen trekken.

Onze Chr. scholen en onze onderwijzers- en leeraars-verenigingen moeten gezuiverd worden.

De socialistische moeten uit onze scholen verdwijnen. Ze hooren er niet. Ze moeten overstappen naar het Openbaar Onderwijs. Daar hooren ze thuis. Als ze het uit zichzelf niet doen, dan moeten onze besturen ingrijpen en onze organisaties moeten handelend optreden. Dat is ontegenzeggelijk verdrietig werk. Maar de nood is ons opgelegd.

Het moet! En als ze het toch niet doen? Dan moeten de leden het aan de besturen duidelijk maken en hen desnoods dwingen heen te gaan. Dan hebben ze zich het vertrouwen onwaardig gemaakt.

Onderwijzers of leeraars, werkzaam bij het Chr. onderwijs, die door toetreding tot de P. v. d. A. te kennen geven, het beginsel-program van die partij te aanvaarden, hebben daarmee de eenheid met hun collega's verbroken en met de daad van toetreding gezegd niet langer eensgezestes met hen te zijn.

De P. v. d. A. aanvaardt niet de normen van Gods Woord voor het politieke leven, ze erkent „de menschelijke persoonlijkheid” en dat beteekent dat ze zuiver humanistisch is. Hoe zouden menschen, die lid zijn van de P. v. d. A. nu op het terrein van Onderwijs en Opvoeding de H. Schrift kunnen erkennen als den eenigen genoegzamen en onfeilbaren regel voor al haar doen en laten, dewijl al de elementen eener waarachtige opvoeding in haar neergelegd zijn? Op 't eene gebied - dat van den Staat - het absolute gezag van de Schrift niet erkennen en op een ander gebied - dat van opvoeding en onderwijs - wel? Dat is een tweeslachtig standpunt en daarom onhoudbaar.

Durft men op één gebied tornen aan het gezag van den Bijbel, dan spreekt men daarmee uit, dat men de onfeilbaarheid van de Schrift niet aanvaardt en zulke menschen hooren niet in de Chr. school.

Ook in de redacties van onze schoolbladen moet een radicale verandering komen.

Er moet worden ingegrepen, vóór het te laat is.

Het gevaar van verdoezeling, dat altijd bestaat, heeft, is thans een feit geworden, getuige ook het artikel, dat de heer Tjoelker, voorzitter van de Vereeniging van Chr. Onderwijzers en Onderwijzeressen in Nederland onlangs schreef in het Correspondentieblad.

Daar lezen we o.m.: „Er zijn er ook, die een school Christelijk noemen als er een Christelijk milieu geschapen wordt! Door lied en gebed, door onderwijs en leeraar! Al wordt er ook geen Bijb. geschiedenis of godsdienstleer onderwezen, omdat men vreest, dat er onder de ouders van de leerlingen een te groot onderscheid is in principe dan dat dit onderricht geen botsingen zou veroorzaken!”

We gelooven, dat zulk een school wel een Christelijke genoemd kan worden, maar dat deze naam niet ten volle tot zijn recht komt, als niet uit den Bijbel wordt onderwezen. Naast sfeer moet er ook inhoud zijn in het onderwijs aan een Christelijke school. En in genoemde school kan sfeer aanwezig zijn, die op het Christelijk karakter van de school wijst, maar we achten het beter, dat inhoud aan de lessen gegeven wordt, zoodat de leerlingen ook met den Bijbel zelf op de hoogte komen en iets van de waarde ervan leeren verstaan! Niet dat de Bijbel op school deze tot een Christelijke maakt! Er moet zeker ook een Christelijke geest en sfeer zijn.....

Tenslotte moet nog terdege opgemerkt, dat de persoon van den onderwijzer tot dit vraagstuk veel doet. Is hij Christen, dan kan hij zijn onderwijs altijd Christelijk maken, zelfs op de Openbare School! Zoodat, als alle leerkrachten van zulk een school Christen waren in den zin van belijder, deze school door hun onderricht tot een Christelijke zou kunnen gemaakt worden!”

Even later lezen we:

„Er is nu eenmaal de geijkte onderscheiding tusschen Christelijk en Openbaar Onderwijs, aan Christelijke en Openbare Scholen! Maar dat beteekent niet, helaas, dat alle onderwijs op de eerste dien naam verdient! En evenmin beduidt het, dat op de Openbare Scholen geen Christelijk onderwijs kan worden gegeven en soms ook wordt gegeven.”

Tot zoover de heer Tjoelker.

Een man, die zoo schrijft, kan zonder veel bezwaar de Christelijke school verwisselen met de Openbare. Op deze school kan immers volgens hem ook wel Christelijk onderwijs gegeven worden, al blijft daar dan de Bijbel ook een gesloten boek. Dat begint bedenkelijk veel te gelijken op een Christendom boven geloofsverdeelheid. Hoe is 't mogelijk, dat Tjoelker zulke dingen kan schrijven. Maar — nu verbaast het me ook niet meer, dat hij zich niet verzet tegen de toetreding van „De Groote” bij het Anov, nu Anof.

Welk bezwaar kan hij er nog tegen hebben dat socialist, die zeggen prijs te stellen op den Christennaam, lid zijn van „De Groote”?

Snelle afloop als der wateren!!!

De oogen van onze menschen moeten geopend worden voor de gevaren, die onze scholen bedreigen van binnen en van buiten.

In het licht van al deze overwegingen moet U zien de oprichting van de nieuwe vereeniging, op 14 Dec. 1946, onder den naam van „Verbond van Voorstanders van de vrije Christelijke School (V.C.S.).

Art. 2 van haar Statuten luidt: